

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 72. — ŠTEV. 72.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 26, 1932. — SOBOTA, 26. MARCA 1932

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXI.

PREDLOG GLEDE DAVKA NA PIVO ZAVRNJEN

PREDSEDNIK HOOVER ZAHTEVA URAVNOSTENJE PORAČUNA KOT SREDSTVO PROTI DEPRESIJI

Za predlog, naj se dovoli izdelovanje dobrega piva in naj se pivo primerno obdači, je bilo oddanih 132 glasov. — Predsednik Hoover je izrazil upanje, da se bodo demokratje in republikanci zedinili ter poskrbeli, da bo spravljen proračun v ravnovesje. — Senator Borah za znižanje izdatkov.

WASHINGTON, D. C., 25. marca. — Poslanska zbornica je danes zavnila z 216 glasovi proti 132 glasovom dodatek k davčni predlogi, naj se dovoli izdelovanje piva, ki bi vsebovalo dva in tri četrtine odstotka ter naj bi se pivo primerno obdačilo. Od vsakega pinta takega piva bi bilo treba plačati en cent davka. Glasovanje je bilo tajno. Tudi bo zbornica razpravljal o predlogu kongresnika Schaferja iz Wisconsina naj se črta davek na žito, ki je namenjeno za varjenje piva.

Schafer je mnenja, da će kongres noče naložiti davka na pivo, tudi ne sme obdačiti materiala, ki je namenjen za izdelovanje piva.

Senator Borah iz Idaho se je izrazil za nadaljnjo skrčenje vladnih izdatkov, češ, da je to edino sredstvo za uravnovešenje proračuna.

— Proračun moramo uravnati, toda to se zameri zgoditi edinole z zmanjšanjem izdatkov. S tem, da so kongresniki zavrnil predlog glede davka na proračun, so izkazali dejeli največjo ussugo.

— Pravijo, da izdatkov ni mogoče zmanjšati. — Rad bi vedel, če smo res ustvarili birokracijo, katera obvladuje vlado in kongres, in ki se v času sedanis stiske b r a n i pomagati davkoplačevalcem prenašati težko breme.

Ko je newyorški demokrat Cullen predložil svoj predlog, naj se obdači pivo, je vstal voditelj suhačev, kongresnik Blanton, ter rekel, da ne more biti obdačeno nobeno blago, ki je po ustavi prepovedano.

Demokrat Bankhead, ki je predsedoval, je pa rekel, da je Cullenov predlog na mestu, kajti najvišje zvezno sodišče ni nikdar odločilo, da je opojno pivo, katero vsebuje dva in tri četrt odstotka alkohola. Po ustavi so pa prepovedane opojne pijače.

Debata glede piva je trajala tri ure. Otvoril jo je Cullen s tem, da je opozoril zbornico na velik primanjkljaj v zvezni blagajni ter rekel, da bi davek na pivo prinesel vsako leto 450 milijonov dolarjev. Razen butlegarjev bi pri tem ne bila nobena druga industrija prizadeta. Davek na pivo je edini davčni vir, ki ga ima zaenkrat dejela na razpolago.

Demokrat Hull iz Illinoisa je pouparjal, da bi pravilo pivovarn stalo na milijone in milijone dolarjev, vsled česar bi dobito delo na stotisoč oseb. Povratka salona se ni treba bati, ker bi bilo pivo le v steklenicah na prodaj.

Demokrat Oliver iz New Yorka je dostavil: —

— Deset let smo imeli suhe predsednike in suhe kongrese. Sedaj imamo pa suh primanjkljaj v blagajni. Mi mokrači smo pripravljeni izpititi ta primanjkljaj.

Demokratinja Mary Northon iz New Jersey je rekla, da bi se z dobrim pivom vrnili v deželo boljši časi. Z vsakimi volitvami naraste število mokračev, in vse kaže, da bo prohibiciji kmalu odklenkalo.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki — Naročajte ga!

Diktature bo baje kmalu konec

VOJNA PROTI DEPRESIJI

Zaposlenje na železnicah kaže napredok. — New York Central železnica je sprejela več delavcev v Malone, N. Y.

New York, N. Y., 25. marca. — Kot pravijo zadnja poročila na glavnem stan urada za vojno proti depresiji, katero vodi American Legion, American Federation of Labor, Association of National Advertisers in Legion Auxiliary, kažejo ameriške železnice preejšnji napredk v zaposlevanju staril in novih delavev.

Big Four železnica je zaposlila več delavev v Anderson, Ind., in New York Central železnica v Malone, N. Y. Missouri Pacific železnica je tudi povisila število svetih delavev. Posebno veliko delavev je vzela Central Railroad of New Jersey za tovorne vlake. Delavci so razdeljali okrožnice v katerih pozivljajo potnike in občinstvo, da se poslužujejo te železnic in kupujejo svoje potrebnostne v trgovinah, ki dovaja svoje blago po Central Railroad of New Jersey.

Pretekli teden je zopet dobito delo 8605 brezposelnih v 167 okrajih in 39 državah. Odkar je pričela American Legion svojo kampanjo v vojni proti depresiji, je dobito delo 265,519 oseb.

California je za preskrobo dela na prvem mestu, namreč 1596, New York 580 in North Carolina 579.

V skupnem številu pa je Minnesota na prvem mestu, namreč 30,012, druga je Pennsylvania 25,452 in tretja New York 18,757.

Razne države so obljubile, da bodo spomlad odredile mnogo popravil na živnili napravah. Ta je država Omaha določila v tamen \$5,500,000.

Mesto Robbinsdale, Minn., poroča, da so vsi delavev dobili delo in je razobesilo na mestno hišo napis: "Nobenega brezposelnega".

POLJSKE BOJNE LADJE V GDANSKU

Gdansk, Poljska, 25. marca. — Nemško prebivalstvo Gdanske je zelo razburjeno, ker sta v pristanišču zasidrani dve poljski torpedni ladji. Bojni ladji sta poslali svoje mornarje na suho za vežbanje.

NOSLJANJE PRIHAJA V NAVADO

London, Anglija, 25. marca. — Stari običaj nosiljanja prihaja v Angliji zopet v navado.

Zadnje čase je bilo opaziti mnogo starejših moških, da na ta način rabijo tobak. Mnogi se izgovarjajo, da tobak pomaga proti prehladi, kar je zlasti sedaj zelo pripomorejško, ko je zelo razširjena influensa.

Najbolj je ta navada upeljana med duhovniki. To pa je že stara navada duhovnikov, kajti v prejšnjem stoletju, je malokateri duhovnik pričel pridigati, ne da bi bil prej potegnil nekaj tobaka v svoj nos.

IZSILJEVALCI SO NA DELU

Mrs. Alice R. Longworth je prejela grozilno pismo. — Tudi drugi so dobili slična pisma.

Washington, D. C., 25. marca. — Mrs. Alice Roosevelt Longworth, hči bivšega predsednika Roosevelta in vložka predsedniku poslanske zbornice Nicholasa Longwortha, je prejela pretilno pismo, ki zahteva \$1500. V sledi tega nepristano stražijo njeno stanovanje detektivi.

Policija je izvedela, da je Mrs. Longworth prejela že dva pretilna pismi, kakoršne so prejele že tudi druge odlične osebe v Washingtonu. Med temi so Sir Wilmott Lewis, dopisnik londonskega lista "Times", filmski igralec Ben Lyon, nok bankir in dva kongresnika.

Policijski načelnik Frank W. Burke, je izjavil, da je nad deset oseb dobito slična pretilna pisma, da pa so po njegovem mnenju samo posledica odvedbe Lindberghovega sina in so jih pisale večina domnevno ozemljene osebe.

V prvem pismu na Mrs. Longworth je bilo zahtevano, da naj bo položenih \$1500 na določeno mesto in mimo bo pripeljal taksi, ki bo sprejel denar. Mrs. Longworth je storila tako, toda nikogar ni bil, ki bi bil vzel denar. Tudi na drugo pismo ni bilo nikogar, dasi je Mrs. Longworth izpolnila vse zahteve.

STRADALNA STAVKA

Washington, D. C., 25. marca. — Dr. Frederick F. Waller se po 24-dnevni stradalni stavki počuti zelo slabega, toda pravi, da bo svojo stavko nadaljeval, dokler ne dobi službe, ki bi bila primerena njegovim izobrazbi, pa če mora ujeti.

Washington, D. C., 25. marca. — Dr. Frederick Wolter, ki je sedaj na stradalni stavki že 26 dni, bo imel nove težave. Denarja ima samo še, da more pri Salvation Army plačati za en teden stanovanje. Toda je prepričan, da mu bo kdo priskočil na pomoč.

Dr. Wolter, ki je bil rojen v Nemčiji in je zelo učen, je na stradalni stavki proti nezapostenosti.

Pravi, da ob 28. februarja ni pojedel drugega kot en peanut.

Trdno je odločen, da s svojo stavko ne bo odnehal prej, dokler mu kdo ne preskrbi stalne službe, da bo zasluzil vsaj \$600 na lotu.

MOŽ DOBI KLJUČ,

ZENA PA ZOBE

Maywood, Ill., 25. marca. — Mrs. Alex Murray je skrila svojemu možu, ključ od avtomobila. Murray pa je skril ženi njene utemeljene zobe.

Zato je brat Mrs. Murray, za grozil Murrayu, da ga bo vrgel iz vodo.

Pred sodnikom C. R. Bets je Mrs. Murray dala ključ možu in mož je dal njej zobe. Sodnik pa je opozoril ženinega brata, da se ne sme mešati v domači prepri.

KARLOVA LJUBICA JE ODPOTOVALA

Helena je prišla na Romunsko. — Karlova ljubica Magda Lupescu je nenadoma odpotovala.

Bukarešta, Romunsko, 25. marca. — Prestolonaslednik princ Michael je pričakal svojo mater, prinčeso Heleno, ločeno ženo romunskega kralja Karola, ob 7. zbirnem železniški postaji v Moscovia. Popoldne istega dne je Magda Lupescu, ki je bila s kraljem Karolom v izgnanstvu v Parizu pospravila svoje stvari in tajno izginila iz glavnega mesta.

Princesa Helena se je s posebnim vlakom pripeljala od moje v Bukarešti. Uradno je bilo naznajeno da se je vrnila v domovino, da obisež svojega sina princa Michaela. Ko je vlak prihajal na postajo, mladi prinčni čakal, da bi se vlak ustavil, temveč je skočil na stopnico, da naglo pozdravi svojo toliko časa pogrešano materto. Poleg prinčesa se bilo na postaji kraljeva-vložka Marija bivški grški kralj Jurij, dvorne dame in častna straža.

Navzlie raznim zanikanjem venjar v glavnem mestu prevladuje mnenje, da bo prišlo do poravnave med Karolom in Heleno. Romunsko prebivalstvo nikakor ni zadovoljno z odnosom v kraljevi družini.

VISOKO ŠTEVILO V DOSMRNI JECI

Boston, Mass., 25. marca. — Massachusetts državna kaznilnica ima sedaj pod svojo streho 140 kaznjencev, ki so obsojeni na dosmrtno ječo. Poleg teh pa se nahaja najstarejši kaznjenec Jesse Pomeroy. V kaznilnici je že nad 50 let.

PES POKOPAN

POLEG GOSPODINJE

Syracuse, N. Y., 25. marca. — Zadnja prošnja Mrs. Barbara Johnson je bila izpolnjena, ko je bil poleg nje položen v zadnjemu počutku njen pes Shep.

Pes je bil ovčarske pasme, star 14 let in je bil skozi enajst let stalni spremjevalec svoje gospodinje. V svoji oporoki je Mrs. Johnson določila \$100 za pogrebne stroške svojega psa in odredila da mora biti pes pokopan poleg nje.

VELIK RUDNIK BO ZOPET ODPRIT

Jackson, Cal., 25. marca. — Kot znak novega zanimanja za kopanje zlate rude bo pričel zopet obravnavati slavnii Bonanza rudnik.

Rudnik, ki je dal veliko množino zlata, je bil zaprt pred 52 leti. Lastniki so ga tedaj preplavili z vodo. Sedaj pa že spravljajo vodo in rudnika s sesalkami.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

ALEKSANDER BO VRNIL NARODU NORMALNO OBLIKOVLADE

Beograd, Jugoslavija, 25. marca. — Po takojnjem mestu so se začele širiti vesti, da nameava kralj Aleksander znova presenetiti svoj narod. Toda to bo prijetno presenečenje. Jugoslovanskemu narodu namerava namreč vrnil normalno oziroma ustavno obliko vlade.

Zadnje dni se je Aleksander večkrat posvetoval z voditelji raznih bivših političnih strank.

Diktatura, ki je bila uveljavljena kot sredstvo za ublaženje političnih nasprotstev, je bila takoj v pričetku na mestu, pozneje je pa naraščalo proti njej vedno večje nezadovoljstvo.

Hrvatje in Slovenci so začeli preej glasno očitati vladu, da je nepristranska ter da daje v vladni službah Srbov prednost.

Vsečilščka mladina je izdala par zelo radikalnih proklamacij na narod, v katerih je načrtovanje obnovila diktaturo.

Nezadovoljstvo se širi, in vsleditev je prišel kralj do prepricanja, da mu ne kaže drugega kot odpravljanje v muzeju v stekleni črni. Najlepši je zabol, ki izgleda, kot bi bil izdelan iz slonove kosti, toda je v resnici iz lesa in obložen s slonovo kostjo. Posamezne plošče so pobaranje črno in rdeče in nosijo podobni Tut-anh-Amen.

Vsebinu enega zabolja je že razstavljena v muzeju v stečeni črni. Najlepši je zabol, ki izgleda, kot bi bil izdelan iz slonove kosti, toda je v resnici iz lesa in obložen s slonovo kostjo. Posamezne plošče so pobaranje črno in rdeče in nosijo podobni Tut-anh-Amen. Ena v muzej, ki sedita v vrtu, kjer mlade deklisce pobirajo sadje.

Po mnenju umetnikov in znanstvenikov je to najdragocenejši predmet iz grobničega faraona.

Vsi posamezni predmeti bodo razstavljeni v muzeju, tako da bo mogoče jih videti od znatnej in od zun

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Bakner, President E. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
115 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list na Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četr leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniti nedelj in praznikov.

Dopisi bres podpisa in osebnosti se ne pribujejo. Denar naj se blagovni posiljati po Money Order. Pri spremembri kraja narocnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivalisce naznani, da hitrejje najde mo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

KRČENJE PLAČ

Republikanski in demokratski mogote so začeli predlagati, naj se zniža vsem vladnim nameščencem plače. Vsled tega znižanja bi bili prizadeti tudi oni vladni uslužbenici, ki zaslužijo borih tisoč dolarjev na leto.

Proti tej agitaciji je odločeno nastopila Ameriška Delavska Federacija, češ, da bi tako oblastno znižanje plač prav nič ne izboljšal gospodarskega položaja, pač bi pa bila s tem vzbujena splošna nevolja v vseh plasti ameriškega naroda.

Že sedaj so vladni uslužbenici prisiljeni plačevati razne "prostovoljne" prispevke, in teh prispevkov je toliko, da bi znižanja plač nikakor ne mogli prenesti.

Predsednik William Green in drugi načelniki Ameriške Delavske Federacije imajo popolnoma prav, ko pravijo, da je sedanja gospodarska kriza naložila pretežnemu delu ameriškega naroda najhujše omejitve.

Ameriška Delavska Federacija se je precej odločeno protivila krčenju plač v privatnem gospodarstvu, v splošnem pa ni došlo opravila.

Nakupna sila ameriškega delavstva se je zmanjšala. Posledice tega je mogoče jasno opažati.

Le pomislimo na demonstracije, ki so se završile pred Fordovo tovarno v Dearbornu, na premogarske štrajke v Pensylvaniji in Ohiu ter na izgredje po raznih južnih mestih.

Krčenje plač je vijak brez konca in kraja.

Ako bi sedaj še vlada pristrigla svojim nameščencem borni zaslužek, bi dala s tem privatnim kompanijam pobudo, da bi še bolj prikrajšale svoje delavce.

Privatne kompanije bi imele namreč dober izgovor, ki bi se glasil:

— Če je vladi dovoljeno, tudi nam ne bo mogel učišči oporekati.

Posebna komisija poslanske zbornice, ki študira, kje bi bilo mogoče kaj prihraniti, je izračunala, da bi se dalo prihraniti stopetintrideset milijonov dolarjev, ako bi se skrčile plače civilnih in vojaških uslužencev.

Kongresnik La Guardia, ki vodi takozvane "vstašce" v poslanskem zbornici, je pa izjavil, da za tak predlog pod nobenim pogojem ne bo mogoče dobiti večine.

Ako je La Guardijeva napoved resnična, bo pokazala bodočnost.

INTIMNO ŽIVLJENJE BIVŠEGA KITAJSKEGA CESARJA.

Bivši kitajski cesar Henry Puyi je star še 25 let, pa je že mnogo izkušen in doživel. Nedavno je doživel celo ločitev zakona, ki je na Kitajskem mnogo večja senzacija, kakor pri nas. Intrige so pregnale od njega njegovo drugo ženo prekrasno prinsesa Shufei. Lepo Shufei, drugo ženo princa Puyin, so nazivali "cesarico vzhodnega dvora" in ljudstvo jo je imelo rado. Kljub temu je pa živela v nezobnosti razmerah in življenu na dvoru ji je začelo predstati. Devet let je ostala pri možu, končno pa ni mogla več vzdržati in vložila je tožbo za ločitev zakona.

Za vsebine njene tožbe je zanimala: Princeza Shufei pravi med drugim: — Zdaj mi je 25 let in s cesarjem sva enako stara. Vseh devet let zakonskega življenga se mi cesar niti enkrat ni približal da bi se poslužil svoje zakonske pravice. Neprestano me zapira in njegova prva žena je ravnila z menom kot s pritepenko. Krivdo na moji nesreči nosijo cesarjevi evnuli, ki so mi grenači življene in najpoddajšimi intrigrami.

Prinsesa Shufei je podpirala njena sestra. Dokler je tekla tožba za ločitev zakona jo je imela pri jubi v hotelu Pekingu in najela ji.

je najboljše pravdilne, ki naj bi pomagali dobiti tožbo. Pač pa njen brat, navdušen pristaš bivše vladarske rodbine Mandžui, ni bil zadovoljen s sklepom svoje sestre. Pisal ji je pismo, v katerem je bil rečeno med drugim:

— Naša rodbina je bila nad 200 let deležna prijateljstva in dobrot cesarske rodbine. Nikoli — in to si dobro zapomni, — ne bo smela pogledati nobenemu članu naše rodbine v oči, če bo vzdružila na svoji zahtevi po ločitvi. Bivši cesar s tebou nikoli ni ravnal grdo. Pa tudi če bi bil to storil, moraš potreti, kajti tako je tvoja usoda. Ce ho treba, moraš biti pripravljen na tožbo. Ta dan nam ne bo kel iz spomina. Mizat je bila obložena, da je komaj držala, z vsem, kar si je želodec poželel. Na vsem koncu mize je bil velik kek, vsak s petdesetimi svečami. Nenih jih ni hotel prvi pogasit, ker

po kitajskih zakonih obsojen, da bo moral do smrt skrbeti za svojo ločeno ženo, poleg tega ji moraš pa podariti hišo, da bo imela kje stanovati. To je kazen, ki ni doletela še nobenega člena bivše vladarske rodbine Mandžui.

Prinsesa je tožbo dobila, zakon je bil ločen in bivši cesar je bil

Dopisi.

New York, N. Y.

Prosvojeno društvo "Bled" predi v nedeljo 3. aprila ob 5. uri popoldne v cerkvni dvorani na Osmi cesti zabavni večer z različnimi točkami. Pridite v obilnem številu od vseh strani, da se po dolgem odmoru zopet zberemo v prijetni družbi.

Odbor.

Pittsburgh, Pa.

Se nič se ne more poročati, o kakšnem izboljšanju in delu, ako ravno kapitalistično časopisje čecka, da se delo odpira. Kje? To naj pa vsak sam izvoda! Ali volati in iskarti tako delo, je pa peklenko nevarno, ker s tem si delave svoje življenje v smrtno nevarnost postavlja. Dokaz temu je dogodek v Detriotu, ko so šli ubogi trpin za delo vprašati, namesto dela so pa svinčenke dobili. Jako lepo platičilo za oddane glasove, ki jih ubogi trpin nepremisljeno oddaja za nič vredne obljube. Ali zapomni si, ubogi trpin, da vsaka nevednost mora biti kaznovana, drugoče človek ne pride do zavednosti. Še par takih slučajev in ni hudit, da ne bi trpinova zavednost prišla na površje. Spoznat bo, da bo same tisto nžival, kar bo skuhal, pa prav nič drugač!

Spomlad je tu, in izleti v staro domovino se pričenjajo. Žalhoče, že pa Hooverjeva prosperiteta marsikomu preprečila obiski svoje rodne grude. Da pa bude vsaj nekoliko ustreženo željam in hrenjenju po staro domovini, se je odbor Slovenskega Domu v Pittsburghu domenil z gosp. A. Grdinom, da bo prišel v Pittsburgh 31. marca t. l. in pokazal premikajoče se slike, katere je posnel, ko je bil na obisku v staro domovini. Upam, da bodo slike zanimive, in marsikoga bo razveselilo, ko bo videl svoj rojstni kraj in druge poznane kraje.

Najbolj priporočljivo pa je, da bi svoje otroke poslali te slike gledat, da dobijo vsaj nekoliko pojma o rojstnem kraju svojih staršev. To jim bo oči odprlo, da nismo prišli iz kakoge divjega kraja, ampak da smo prišli iz krasne dežele. Zatorej posljeti svoje otroke, da bodo videli vaš kraj.

Slike za mladino se bodo kazale ob 3. uru popoldan. Vstopnina je malenkostna, samo 10c. Za odraße se pa bodo kazale ob 7.30 uri zvečer, in vstopnina je tudi za odrašča malenkostna, 25c za osebo.

Priložnost je tukaj, da boste za malo vsoto videli svoje staro domovino.

Ivan Varoga.

N. S. Pittsburgh, Pa.

Ker se malo kdo oglasi iz naših pittsburgske naselbine, bi človek misil, da smo vsi z delom preboleženi, ali kapitalisti že gleodajo, da nam dajo dovolj poročka, ker del sploh ni mogoče dobiti. Srečen je tisti, ki dela. Kapitalisti nam lahko delo odvzamejo, ali našega veselja nam ne morejo. Zato nam toliko več časa preostaja, da se večrast sestanemo in se malo razveselimo.

Tako smo bili poklicani 19. marca na svetega Jožeta zvečer k družini Joe Vogrin, kateri je moje žene žalihnik. Večer je bil prav deževen in snežilo je. Moje žene ni bilo skoraj mogoče do pravilno spraviti, ali pa naročila najnjenih sinov sva moralna.

Kandidatje v mestni svet kategorim smo pri primarnih volitvah dali največ glasov, so objubili, da nas na tem zabavnem večeru posetijo in nam razlože svoje politične cilje. Kot sem slišala, nas je več kot 2000 do 3000 ljudi, ki so se zavrstili v dvorano. Ker društvo upošteva gmočne razmere, zato je tudi vstopnina dolga 25c za vse. Pošte, da bo vstopnina dozadovo dovoljena, ampak dežujejo sami kot politični eksperti, da bo vstopnina dolga 50c. Poleg tega so namernavali upniki, da bo vstopnina dolga 75c. Ker je bil to zavrsteno samo na 25c za vse, so se vstopnina in vstopnina dozadovo dovoljena.

Zatem, da bi noben član ali članica te večer ostal doma in da privede seboj vse prijatelje in prijateljice našega društva in se tako bolj podrobno seznamimo pri veselju ter dosegemo vsaj moralni uspeh, kajti na finančni uspeh itak ne moremo misliti.

Pozdrav vsem članiteljem in članicam!

Mary Veranich,
članica društva "Lilija".

Poziv!

Izdatjanje lista je v zvezci z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki se radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo načinno točno.

Uprava "G. N."

Iz Slovenije.

Proces o Kajfeževi imovini.

14. marca se je pri novomeškem kazenskem začela razprava zoper Kajfeža Antonom ml. in Kajfežom Milana, obo trgovca iz Kočevja, radi zločinstva lažnega bankrotstva in prestopka prevarje. Proces sam bo trajal najbrž precej časa. Obtožnica med drugim navaja:

Kakor je širši javnosti že zna, je imel Anton Kajfež st. že pred vojno v Kočevju ena največjih podjetij v Sloveniji. To podjetje je med vojno, zato pa vse aktiva tvrdke pri 31. dec. 1928 9.748.052 Din. vse pasiva pa skupno 33 milijonov dinarjev, bilančni primanjkljaj torej nad 23 milijonov Din. Iz tega torej sledi, da ne bodo upniki dobili niti 30% svojih terjatev in bodo trplili izgubo nad 23 milijonov Din.

Obtožnica obsegata 61 strani in očita obdolženem, da so oni začrnil konkurz. Obtoženi so: A. Kajfež st., Anton Kajfež ml. in Milan Kajfež. Ker pa je Anton st. predložil zdravniško izpricavo, da vsled bolezni ne more prenesti glavne razprave, se je postopanje zoper njega odložila.

Zamujeno kosilo.

Res je, da dostikrat človek ne ve, kdaj pride navzkriž s paragrafi.

V skupni celici ljubljanskejetnino se lansko jesen, ko se je pričel neki večji komunistični proces, jetniki žalihno debatirati o vseh mogočih problemih, seveda tudi o komunizmu, o katerem imajo nekatere pa svoje posebne nazore in pojme. Nesrečni France Kremljar, doma in Št. Vidu nad Ljubljano, je v tej debati pridal nekatere svojih opazk, če da bi bilo dobro, če bi šli po prestni kazni v Zagreb in se tam zapisali med komuniste, saj bodo dobro zaslужili. In na prav nenavadnen način je sedaj France prišel pred veliki sod.

Njegov domačin in nekdanji sovjetski F. B. je v Št. Vidu govoril, kaj je pravil Kremljar. Začela se je velika preiskava. Rezultat je bila obtožba France Kremljara zaradi zločinstva po členu 1. točka 2. zakona o zaščiti javne vornosti in reda v državi.

France je seodnikom prostodružen povедel:

— Nikoli nisem tako govoril.

Saj še nem, kaj je komunizem.

Poča pa sem dejal, da mora biti komunistični problemi, seveda tudi o komunizmu, kaj mora biti komunist. V celici nas je bila 13. Nobenega nisem negotvarjal za komuniste.

Vso pozornost so sodniki nato obrnili na glavno obremenilno pritočje Francea B., ki je stopil v dvorano. Bila je pravčata senzacija, ko je France začel pripovedovati: — Razpravlji smo o komunizmu. Kremljar je dejal, da bi bil prenapačen "kšef" pri komunistih in da bo šel v Zagreb. Pred orožniki sem pravilno povedal, da sem bil s komunistom, sem bil s komunistom. Tu je bil jasno, da je France povedal, da je nekdanji sovjetski.

Pri tem mora biti seveda pomembno nameznikiti in mora skutati obrniti pogovor v drugo smer.

Silile te bodo da jem poveč, kar veš, ti pa vzdružaj, da si gentelman.

— No, ali nemara ni res, kar govorimo? — te bo vprašala ogrevno za ali ona.

— O, seveda je res, — mora pritrdiri — toda, kar ve veste, ni vse skupaj nič. Če bi jaz hotel govoriti o nji, bi také povedal, da bi se vam začeli ježiti lasje na glav. Toda jaz sem gentleman in ne pričovedujem takih stvari.

Pri tem mora biti seveda pomembno nameznikiti in mora skutati obrniti pogovor v drugo smer.

In če bo pozneje kateri rekel, naj pride tja in tja, bo prav zatočeno pripravljen, da se ne bo preprečil.

Včasi se tudi pripravi, da začne posredovanje, da se privoži, da privo

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BORIS RIHTERŠIČ:

VELIKONOČNE MISLI

Toliko je zgodba, majhnih, lepih, mimo nas gredo, in nihče se zanje ne zmeni toliko je majhni tragediji, ki se gube mimo naših oči, in jim se pogleda ne privoščimo. In vendar so te najgloboje.

Alli veš, kaj je velika noč? Tisoč hrepenjenje po nečem, kar zmeraj čakamo, in sami ne vemo, kaj je. Motna slutnja nečesa kar je v nas skrito in noče priti na dan. Nekej, o čemer vemo, da je zaklad, ki ga se nihče ni videl, niti sanjal o njem. In vemo če bi prišel iz nas, bi bili vsi drugačni, vsi dobri.

Bog ve, ali je to sreča? Ali pa je sreča samo vsakdanja banalna beseda, pojem nečesa, kar je dim.

Taka je vsaka velika noč. S svetim hrepenjenjem jo čakamo, in potem pride. Mirna je in tiha, vsakdanja, kakor dan, teden in mesec pred njo, dan, teden in mesec za njo. Niso se utihnili zvonični, niso se še bandera vrnila v cerkev, se rož pred baldahinom niso pohodile v noge v molitev zapotljivih, že vemo, da nam ni prinesla, kar smo upali, in že hrepenju po drugi.

In niti razočarani nismo. Saj smo hlapci dni, tednov in mesecov. Taka je vsaka velika noč.

Zadnjici sem srečal berača. Tuji en je upal v veliko noč. In potem mi je povedal, kakšna je bila.

Stal je pred cerkvijo in gledal procesijo. Mimo je prišel plešči gospod, v lepo črno sukno s ko-

žuhom zavit. Bog ve, kaj ga je prijelo, — morda je bilo neko pričakostno usmiljenje zaradi velike noči. Segel je v žep in pol dinarja mu je dal. In potem je široko stipl in prav milo pogledal beraču v oči. Vprašal ga je, kako mu gre.

— I, tako, — je odvrnil starec. — Saj veste, vsak dan je enako.

— O, vem, — je dejal gospod v kožuhu. — Socialnosti nam manjka, socialnosti... Vsem nam je manjka.

— Da, da, socialnosti, — je ponovil berač. — Kaj ne vsak rad govori o njej, tudi vi, gospod. Čeprav vlečete tisoče na mesec.

To je bilo na veliko noč.

Ni veliko noč dobti človek misli, kako lepo bi bilo, ko bi bili vse enaki. Saj je sreča dobra in vsekodaj bo drugemu želel, če bi jo sam imel. Tisti berač in gospod s kožuhom.

Povedal sem vam to, čeprav pravijo, da sreča ni v denaru.

Sam ne vem, ali je bilo lani, ali kdaj. Samo to vem, da je bilo na veliko noč. Takrat je iskala srečo, držala in upali, da morda le prineče tisto, po čemer hrepenite, kar hočete, hocete.

Skrivaj je ljubila zastavnega sedovečnega sina. Mlada je bila in srečna. On pa se zanjo ni dosti brigal. In ko je prišla velika noč,

je tudi njega obšla tista usmiljenost. In na veliko noč ji je dal pi-

ruh za odpustek in se lepo bese-

do. Priazno jo je pogledal in sepriljil, da je celo ta krhka rastlina zlahkoto premagala upora 200 in verjeti v veliko noč.

Meni pa ni za priznanje.

Pornal sem mater ki je nekje rekla sinu:

— V svet boš šel in grešil. Trpel boš in drugi bodo trpeli zaradi tebe. Grd boš. Toda na veliko noč boš vselej čist. Takrat se vrni k meni, sama za ta dan, in mislita bom, da si dober sin."

In sin se je vrnil. Grd je bil njen obraz druge dni, ker je bil izgubljen sin. Grešil je in preusvoval.

Toda na veliko noč je bil lep in svetil in mati je bila srečna.

In rekla mu je zvečer:

— Sin, moja duša te pozna, da nisi tak kakor danes. Odidi noč, da boš stal v mojih mislih čist.

In sin ni šel. Usmiljenje do ma-

tere ga je obdržalo doma čez noč. Drugo jutro je stopil pred zrcalo. Ves prepaden je obstal. Njegov obraz je bil v grehu naguban, oči trhle.

Takrat je mati stopila v sobo. V strahu ni umaknil rok z obraza, mimo nje je šel brez besede, brez pozdrava. Za njim je hitel in ga klecal, toda ni se obrnil. Nikdar ni prisel ved nazaj.

Pač, prisel je se enkrat, toda takrat ni zakrival obraza. Materi ni bilo več.

Tudi takor ta mati je velika noč.

Tako se plazimo po svetu. Tako stopamo in lepe in grde dni, in lepe in grde misli, v življenje.

In naši mejniki so velike noči.

In kadar spet pride nova, kadar spet zapojo zvonovi in se razsujejo rože pred ljudmi, ki bibe s procesijo, v molitev zamaknjeni, kadar se spet zasvetijo piruh, takrat se spomnите berača pred cerkvijo, spomnите dekleta v potoku, in siva, ki je grešil. Takrat se spomnите, da so vsi iskali srečo in verjeti v veliko noč.

In nikdar ne verjemite v njo, ukar ji je zaupajte. Dan je, ki pride in gre, in če prinese denar, je zgradila tvrdka Dorman & Long iz Middlesborough in stroški so znašali 4 milijone funtov.

Atleti v rastiinskom svetu

Molekularne sile, ki se izražajo v rastiinsih rastiinah, so tako ogromne, da bi goba lahko predvila plasti asfalta, drevesna korenina pa bi lahko razgnala skalo. Zanimiv poskus so napravili v tem pogledu belusi. Pokrili so jih s ploščo in obtežili z uteži, na koncu pa se je izkazalo, da je celo ta krhka rastlina zlahkoto premagala upora 200

in verjeti v veliko noč.

Najdaljši most z enim lokom

V Sydney (New South Wales, Avstralija) bodo izročili prometu stavbno čudo svoje vrste, najdaljši most z enim lokom na svetu.

Most je zgradila tvrdka Dorman & Long

iz Middlesborough in stroški so

znašali 4 milijone funtov.

ČLOVEK IN STROJ

Samo na Francoskem so danes takšni ljudje, piše Ludwig Bauer, ki se branijo prevlado duha proti trušču, negotovosti sveta, strahu pred krizami in napredovanju motorizacije. To sta n.

pr. René Clair, filmski čarovnik, in Georges Duhamel, pisatelj.

Sveda lahko rečemo, da vodita bo-

brez možnosti uspeha in da bodo

avto, radio, stroj in ropot vendar

le zmagali.

Clovek pride danes vse povsod,

samo ne k sebi. Vse kriči na nas, tudi luč kriči iz izložb, z zidov, s streh. Domu nimamo več. Stene so pretene in skozi nje slišimo vse, kako sedajo nad nam k obedu, kako si sedem obuva čevlje, od nekod nam naskakuje arija iz opere Carmen, potem sledijo žitne cene in vremenske napovedi. Tudi jazz se

oglaša v to zmedo. Spodaj trobljivo dvajset avtomobilov, v tej

zmesi so sumor je naše uho že davno otopeno.

Vedno znova citamo o odredbi pariskega policijskega predsednika zoper hrup. Ta je gotovo izvršen človek, trudi se — a kaj to pomaže?

Nad sto tisoč strojev drevi isto

časno po nekoliko tucatih cest in

trgov. Bržkone govorji in poje istočasno na tem prostoru isto telefonski telefon. Pisalni stroji neprestano kleplijo vmes. Mi jih občutimo že davno kot nekaj samo občuti umevnega — Francozi pa se ne.

Nic vam ne odkrije bolje značaja Francoza nego njegovo razmerje do pisalnega stroja. Prejel sem v zadnjih mesecih mnogo pisalnih francoskih literatov, odvetnikov, poslavcev, mnogo med njima

so bila zelo dolga, a niti eno ni bilo napisano s pisalnim strojem.

da si bisi z njim ti nad vse zaposleni ljudje lahko prihranili mnogo dra-

gocenega časa.

Sedemdesetletni Poincare je kot

minister, ki je bil od zgodnjega ja-

tra do poznega večera zaposlen v

uradu in z neštetimi drugimi posli,

izdal istočasno eno svojih ob-

širnih historičnih knjig — in se je

lastnorčeno pisal vsakemu prejemniku.

Clovek v prenapornem, va-

nem delu in bolan — a vendar pi-

se sam s svojo roko, noče pri tem

nobenoga tajnika! Brez pisalnega

stroja odpisuje 750 rokopisanih ob-

vestil. Ce si predstavimo to dejstvo,

potem bomo razumeli, da ni zgolj

slučaj, da ustvarja René Clair fi-

me proti tekušemu zraku in Du-

hamel najlepše, najzupnejše

knjige zoper amerikanizem in stro-

je. Ti ljudje imajo pač avtomobi-

le, pisalne stroje, tisoče izumov hu-

dičica napredka, a noče se mu po-

koriti in hočejo osati sami svoji.

Znano je, da imajo francoske

pokrajine svoje dialekta "patois",

vendar je le malo dialektov, ki so

prišli do veljave: provensalski,

baskiški, katalonški in bretonški.

Ker pa tisti dialekti vedno bolj

izginjajo in da bi popolnoma ne iz-

umri, so ugledni francoski zna-

stveniki sprožili predlog, naj bi

se ti dialekti v domači pokrajini

poučevati v šolah. Punki ne bi bi-

ravno lahak, kajti za nobenega ni

pisani gramatik in besednjakov.

Prosvetno ministrstvo je ta pred-

log sprejelo, več, da bi z dialekti

izginila tudi lepa tradicija starne

francoske zgodovine.

— **POUČEVANJE DIALEKTOV**

Znano je, da imajo francoske

pokrajine svoje dialekta "patois",

vendar je le malo dialektov, ki so

prišli do veljave: provensalski,

baskiški, katalonški in bretonški.

Ker pa tisti dialekti vedno bolj

izginjajo in da bi popolnoma ne iz-

umri, so ugledni francoski zna-

stveniki sprožili predlog, naj bi

se ti dialekti v domači pokrajini

poučevati v šolah. Punki ne bi bi-

ravno lahak, kajti za nobenega ni

pisani gramatik in besednjakov.

Prosvetno ministrstvo je ta pred-

log sprejelo, več, da bi z dialekti

izginila tudi lepa tradicija starne

francoske zgodovine.

— **POZOR ROJAKI**

Vse, kar se tiče "Glasa

Naroda", to je naročnine,

dopise, vprašanja itd. pošljite

na naslov:

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil I. H.

15

(Nadaljevanje.)

Lori pravi:

— O, grad Hmeljnik — kje pa je pravzaprav? — Isče poštni pečat. — O, pri najmrem mestu — zakaj moram ravno tja? — m
— Povem ti. Ker mislim, da je Hmeljnik sedež odlične grofiske rodbine, ki ima veliko posestvo. Gotovo boš tam na prostem, v svežem zraku na deželi, boš imela mnogo posla s hčerkama, imela boš dobro oskrbo, torej vse kar je dobro za tvoje zdravje. Do sedaj si morala marsikaj pogrešati; zato želim to.

— In misliš, mati, da bo Lori vse to dobila na gradu Hmeljnik?

— Vpraša Erik s posebnim poudarkom.

— Da, In če ne bi bilo tako, lahko vedno pride domov.

Erik ni bil niti najmanj zadovoljen z materino odločitvijo. V prisotnosti sestre pa temu ni mogel nasprotovati. Pozneje pa, ko je bil že njo sam, ni prikral svojega mnenja.

— V to, mati, nikakor ne privolim.

— Toda jaz to želim! — To smatram za božji namen.

— Jaz pa samo kot naključje, kateremu se je najboljše izogniti. Zakaj ne pustiš preteklosti? Nima nikakega pomena — kaj pravzaprav hočeš?

Tega še sama ne vem. Najprej samo, da pride Lori v hišo svojega očeta . . . Erik, tri otroke ima in med njimi enega sina.

Erik je mater takoj razumel. — Ali je res se vedno živel v misli, da . . .

Odlčno zmaje z glavo.

— Mati, kaj me brigajo ti otroci! In ko bi bili trije sinovi, me ne bi brigali. Toda Lori ne sme iti tja. Pomišli, kaj se vse lahko dogodi.

— Česa se bojniš, Erik! Ničesar se nimamo bat. — Marija se smeje na poseben način. — V priprosti gospodinji Bergerjevi ne bo nikdo videl Eleonoro Verdino, kar je v resnici Lori.

— Mati, midva sva vendar bila vedno istega mišljnjaka, — teďaj se tudi tukaj podaj. Mrzim, da bi Lori v tej hiši prevzela podrejeno mesto, ko ji po vsej pravici pripada veliko višje stališče.

— Saj to ni za vedno, Erik.

Erik je ostro pogleda.

— Mati, nekaj nameravaš.

— Ne, nis. — odvrne s čudovito mornostjo. — Zakaj ne bi šla Lori v hišo svojega očeta, da ga spozna in svoje sestre in brata?

— In tam jo hočeš izpostaviti poniranju, katero bo prav gorovo stresala nad njo grofica?

V nobenih službi se ne moreš obvarovati poniranja. Toda na Hmeljniku ji ne bo slabš kot kje drugod. Toda dovolj je tega. O tem ne bova govorila več. Ponavljam da smatram to, kot da hoče Bog. Lori ne bo nikdar ničesar izvedela.

Marija je vztrajala pri svojem sklepu. Navzlie Erikovemu upanju, da Lori mogoče ne bo sprejeta, je dóbila Lori pismo, da naj pride in odpotovala je 14. septembra.

Z bolestno prisrčnostjo jo pri slovesu objame Marija, saj je to bila prva ločitev.

Tako mi moraš pisati, Lori, da veš. Ničesar mi ne smeš zamolčati. — ji reče z zadušenim glasom, — najmanjša stvar v tvoji okolici me bo zanimala, tudi kaj takegr, kar bi se tebi zdelo, da je komaj kredno. Skušala bom, da si bom v duhu predstavljal, kje si, kakšni so ljudje, s katerimi imaš opraviti.

In Lori, prikima, nezmožna, da bi kaj govorila. Ves njen obraz je bil zlati s solzami. Da je mogla biti ločitev tako težka! Sreči je je sokro hotelo početi. Vedno in vedno se je obračala na ljubljeno postavo matere, dokler ni izginila izpred oči.

Erik jo je spremil na postajo. Tudi njemu je bilo težko pri sreči. Solzne so bile njegove oči, ko mu je vlak odpeljal sestro.

Molče si pri večerji sedita nasproti mati in sin. Komaj da sta nekaj použila. Nobenemu ni toknilo. Hiša jima je postala velika in prazna — Lori je manjkovala vsepošodi.

Večer je bil lep in mil. Erik vstane, si nažge svojo kratko piščo ni si obes piščko preko rame.

— Ne gre daš mati, — pripomni na vprašajoč pogled matere, — samo do križišča potov; mogoče samo do smrekovih nasadov. Na vsak način pa sem kmalu zopet nazaj.

Mala služkinja Roza, ki je bila sprejet šele o Veliki noči, je moralu vse preskrbela. Gospa Marija ni ganila z nobeno roko. Potrta gre iz hiše in sede na klop poleg hišnih vrat. Bila je trudna.

Črno in molče je ležal gozd pred njo. Kot strašila stope pred njo velikani dreves skoro grozeče. In njene misli ji vzletavajo kot pregnana jata ptic.

Ali je imela prav, da je poslala svojo hčer na Hmeljnik? Ali ne bi bila boljše ako bi vse pustila v miru? Toda strašna želja je popolnoma obvladala, da bi zvedela, kako se godi njemu, ako je srečen —

Saj ni nikdar mogla pozabiti. In če je delala, je skoraj omaga, — spomini je niso pustili.

Kako dolgo je že bilo? Ravnio to poletje bilo petnajst let, ko je doživel ono veliko poniranje, ko je bila odslovljena s svojim sinom kot beračica z mesta, kjer je imela pravico vladati kot gospodinja!

Bilo ji je kot bi tega dne v njej nekaj umrlo. Prekinila je vsako zvezo z Otokarjem Verdinem. Na njegova pisma ni odgovarjala. Odklonila je vsako pošiljatev denarja, če ga je še tako krvavo potrebovala.

In ko se je slednjici zgglasil pri njej odvetnik grofovsko Verdino hiše, mu je kratko izjavila, da se vda v svojo usodo in da ne zahteva od Verdinovih ničesar. Rekla je, da bo svoje otroke tudi brez njihove pomoči sama vzgojila za dostojne in poštene ljudi.

In pri tem sklepku je ostala.

Kako je mogla vse to prenesti, ki je bilo pogosto zagonetka. Ako bi bila otroka vedela o njenih prečutnih nočeh, ko je delala dolgo v noč, ko je bila mnogokrat obupana — in kako je zopet dobila pogum, da je nasprotovala vsem neprilikam!

Samo ene besede je bilo treba in imela bi lahko in prijetno življenje. Toda tega njen ponos ni dovolil. S svojo močjo je hotela nrediti življenje svojih otrok, samo njej se morajo za vse zahvaliti — njihov oče pri tem ni imel nobenega deleža.

Premenila je stanovanje in si je vzela drugo ime — priprosto ime Berger. V nobeni stvari se ni hotela več spominjati na prejšnje čase.

Šivala je popravljala obleke, šivala okraske na klobuke; v tem je bila zelo spretna. Tako je s svojim delom prva leta dovolj zaslužila, da se je preživela, med skrbmi, solzami in zopet skrbmi. Nato je imela priložnost za nizko ceno prevzeti trgovino za ročna dela.

Vsled svojega dobrega okusa in prijaznega vedenja je pridobil novih odjemalcev. Pa ljudje so tudi imeli sočutje z vdomo, ki

se je z dvema otrokoma skušala prebiti skozi življenje. Njena trgovina je vedno napravovala; težeče skrbi so počasi prenehale in zlahkim srem se je mogla oddalniti.

Erik je postal gozdarski nadzornik. Kako rada bi mu bila pomagala v njegovem službi. Toda na to ni niti mislila. Studiranje je zahvalno preveč denarja. Toda mogel je kot enoletni prostovoljec služiti pri lovskem polku.

Lori se je v šoli dobro učila. Bila je zelo pridna in nadanljena in ko je izrazila željo da bi šla na učiteljske, sta bila mati in brat s tem zadovoljna. Ker je bila šola v mestu, ni mati imela nikakih posebnih izdatkov in je ostala pri njej.

Oba otroka sta dorastla. Gospa Marija je stala na večer sveta življenja. Zdaj, ki ji bilo več treba delati in skrbeti, se je zdelo, kot bi jo zapustile duševne in telesne moči; utrudila se je. Boj za življenje ji je prezgodaj pobelil lase, toda njeno srečo je bilo bolj polno veselja, ker je videla, da kako lepih in popolnih ljudi je vzgojila dva otroka.

(Dalje prihodnjič.)

ORIGINALNI DAVKI

Bolgarski finančni minister si na vse načine beli glavo, kako bi preskel državni blagajni nove dohode. Dohodkov od posrednih in neposrednih davkov je vsako leto manj, državnim uradnikom pa tudi ni mogoče ved znižati že itak več kot približno placi, na katere morajo često čakati po več mesecov. Država je že povlaščila banderolni davek od tobaka, ki znaša že itak dve tretjini prodajne cene cigaret. Posledica tega je, da sadilec tobaka znatne količine pridelka obdrži in izdeluje skrivač cigare in cigarete. Konzum tobaka je nazadov lanj za dobro desetino v primeri s prejšnjimi leti in kriva je zlasti kontrapada.

Zdaj pa namerava država uvesti davke na žensko nečimernost in moško zapravljivost "odnosno lahkomiselnost. Pripravlja se osnutek zakona, po katerem bosta manikura in ongulacija las obdavčeni 5 levi, ki jih bo morala takoči plačati vsaka posnetna damska frizerskega salona. Ker se je zadnje čase po sofiskih kavarnah zelo razplaslo kvartanje, posebno turško kockanje, imenovano taba, hoče država obdavčiti tudi to. Vsak igrač bo moral v bodoče plačati državni blagajni za vsako uro igre s tablo in sahiranje 2, za biljardiranje 5, za kvartanje pa 1 lev.

TURISTOVA SREČA

Izredno srečo je imel Italijanski turist Pasquale Rometti ki je poveljalo blizu Lago Maggiore na goru Onpio, da bi natrgal planink. Pilpeljal je do njih in jih začel trgati, pa je nepravido prestopil in strmoljal po strmi steni v 1000 čevljih globok prepad. Njegovi tovariši so bili prepričani, da se je ubil in da leži njegov razmesjeno truplo na dnu prepada. Oči so v najbližjo vas po nosilnicu, da bi naložili mrtvega tovariša, in resilna ekspedicija je odsila.

Ko so pa prispeli na kraj dozvezne nesreče, so ostromeli, kajti "mrlj" je mirno sedel na kamnu in kadil cigareto, kakor bi se ne bilo niti zgodilo. Zdelo se je, da pričakuje tovariše, kdaj pridejo pon. Edino je to potezil rešilni ekspediciji, da ga malo zebe. Samo na obrazu je imel neznatnih prask, sicer je bil pa neškodovan. Praske je dobil, ko je priletel med padcem v borov grm. In baš ta grm mu je resil življenje, kajti zadržal je silo padca in turist je bležal na dnu prepa-

da na mehkem snegu nepoškodovan. Seveda so bili njegovi tovariši zelo veseli in namesto v mislavnicu ali bolničko so se napotili v krčmo, kjer so čudežno rešitev svojega tovariša dobro proslavili in zailili. Na nosilnice so pa naložili tistega, ki se ga je bila dobra kapljica najbolj prijela.

OTOK ZDRAVJA

V južnem Atlantskem oceanu, približno sredoti med Kapstadtom in Buenos Airesom, leži skupina otokov Tristan da Cunha. Na tem otočju je samo 156 prebivalcev in redko se pripeti, da se ustavi v bližini ladja. Proti koncu leta se je ustavila pri otočju angleška ladja "Carlsisle", s katero sta prispele na otočje dva zdravnika. Angleži namreč vsak leto enkrat ali dvakrat tudi to otočje pregledajo. Zdravnika sta ustavili lanj za dobro desetino v dimu dražijo sluznice, kri ne more dobiti dovolj zogolj na mesta, temveč se razširijo tudi na deželo. Zato je ogromna tudi škoda, ki je dim prinaša poljedelstvu.

Se večja je, kakor receno, škoda,

DIM IN SAJE V LONDONU

Anglija vodi že leta žilav boj proti dimu in sajam. Škodo, ki jo povzroča ta velikomestna nalog, računa na 80 milijonov funtov, od tega odpade sam na London 7 milijonov funtov na veliko mesto Manchester 3 milijone, na Birmingham in Liverpool po 2 milijona angleških funtov. A vse te številke ne upoštevajo zdravstvene skode, ki jo trpi prebivalstvo.

Znatno postavka v računu škode izda uničenje, ki ga povzroča dim v rastlinskem svetu. Zamenjava izumrlih rastlin z novimi rastlinami v enem samem parku zahteva letno n. pr. 1500 funtov.

Dim zmanjšuje učinkovite sile sončne svetlobe in ne propušča ultravioletičnih žarkov. Dim zazlepi luknjice, skozi katere rastlina diha, kislinske sostavine dima pa povzročajo, da listi in veje ovinjajo. Saje, ki padajo na tla, preprečuje nadaljnje zračenje kořenin. Vsi ti skodljivi vplivi v utrki pa se ne omejujejo zogolj na mesta, temveč se razširijo tudi na deželo. Zato je ogromna tudi škoda, ki je dim prinaša poljedelstvu.

Se večja je, kakor receno, škoda, ki jo dim povzroča ljudskemu zdravju. Dočim je čistoča jedi in vode pod stalnim nadzorstvom, tega pri zraku, ki ga človek vdihava, ni — a dokler to vprašanje ne bo rešeno, ne bodo opravljene bolečni dihal. Na Angleškem pa znašajo smrtni primeri radi bolezni v dihalih dvanaštinstvo vseh smrtnih slučajev. Da je dim v prvi vrsti krov tega umiranja, nam kaže že to, da je umrljivost med otroci zaradi pijučnice in bronhitisa po mestnih dvakrat večja nego na deželi. Katran in žveplene kisline v dimu dražijo sluznice, kri ne more dobiti dovolj zogolj na mesta, temveč se razširijo tudi na deželo. Zato je ogromna tudi škoda, ki je dim prinaša poljedelstvu.

Nato se zatoči, da je ustavila pri otočju angleška ladja "Carlsisle", s katero sta prispele na otočje dva zdravnika. Angleži namreč vsak leto enkrat ali dvakrat tudi to otočje pregledajo. Zdravnika sta ustavili lanj za dobro desetino v dimu dražijo sluznice, kri ne more dobiti dovolj zogolj na mesta, temveč se razširijo tudi na deželo. Zato je ogromna tudi škoda, ki je dim prinaša poljedelstvu.

Način, s katerim se zdravnikov zatoči, je, da se kadar mislite na potovanje v stare kraj, ali od tam sem, vselej opnite na staro, znano in zanesljivo domače podjetje.

LEO ZAKRAJEK
General Travel Service
1359 Second Ave., New York, N. Y.
13 LET V TEM POSLU!

SHIPPING NEWS

28. marca: Mauretania, Cherbourg

29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

30. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

1. aprila: Majestic, Cherbourg

2. aprila: Milwaukee, Hamburg, Cherbourg
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

3. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen

4. aprila: Aquitania, Cherbourg

5. aprila: Mauretania, Cherbourg